

er jo også kun noget, der gælder, hvis man har et flertal imod sig. Det forstår jeg da godt. Hvis man ikke har et flertal imod sig, må man reelt godt sige ting, som ikke er korrekte, medmindre der er et moralsk flertal i Folketinget, et moralsk flertal, som altid siger: Nej, det kan vi ikke have, vi kan ikke have, der bliver givet forkerte oplysninger til Folketinget.

Jeg troede, at fru Birthe Rønn Hornbech tilhørte et sådant moralsk flertal. Nu er jeg kommet i tvivl, for det her handler jo ikke om en løgnedetektor. Ministeren har erkendt, det er sket i en besvarelse af spørgsmål nr. 341 fra Folketingets Retsudvalg, at ministeren har givet oplysninger, der ikke var korrekte, hun beklager det, og vi er glade for, at ministeren beklager det, og vi håber sådan set ikke, at det er ministeren, der bevidst har gjort det.

Derfor har vi også stillet spørgsmålet: Kan vi få en undersøgelse af, hvem det er, der har givet ministeren de forkerte oplysninger, som ministeren har videregivet til Folketinget, sådan at der kan blive slået ned i forhold til dem, der giver ministeren forkerte oplysninger? Men det vil ministeren ikke svare på.

Spørgsmålet er: Hvad vil Venstre?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen nu gav hr. Søren Søndergaard jo selv svaret. Der er stillet 117 spørgsmål i Retsudvalget, der er besvaret også om den sag, og som jeg indledte min ordførertale med at sige: Jeg henviser til de redegørelser, der er afgivet i dag. Og jeg kan tilføje: Jeg henviser til alle de svar, der i ugevis er tilflydt Retsudvalget fra Justitsministeriet. Og nærmere kan jeg ikke komme det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Birthe Rønn Hornbech har sagt mindst én gang i dag, at det ikke er hende, der er minister. Det tror jeg hun skal være glad for. Hvis hun havde givet de her svar og havde været minister, så var hun blevet anklaget for foragt for Folketinget.

Sådan nogle ikkesvar med den gang henvisning til, at der er ministre, der har svaret på en måde i udvalg osv., som hun fuldstændig henholder sig til, er i hvert fald foragt for kollegerne og for den fri debat i Folketinget.

Vi får ingen svar på, hvad vi spørger om. Venstres ordfører har ingen selvstændige holdninger. Man bukker sig fuldstændig ind under,

hvad ministeren har svaret. Jamen det var da en udmærket klarhed at få over tingene i Venstre.

Kl. 9.35

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg må sige, at det er en meget pudsig oplevelse, det her. Sjældent har jeg om nogen sinde overhovedet oplevet fru Rønn Hornbech have så få holdninger til noget som helst. Altså vi plejer dog i det mindste at kunne komme ind til kernen af en problemstilling igennem en ordentlig diskussion med fru Rønn Hornbech. Men i dag får vi ingenting.

Jeg synes ikke, at det er noget utidigt spørgsmål, når jeg nu for tredje gang spørger: Når der står i beretningen, som Venstre har stemt for, at man effektivt skal retsforfølge, så spørger jeg: Hvordan? Når man effektivt skal eftersøge manden, så spørger jeg: Hvordan?

Venstre må da have gjort sig nogle tanker om, hvordan det her blæk på papir skal komme ud i virkeligheden, og jeg nægter at tro, at fru Rønn Hornbech ikke har holdninger til det her. Jeg kan kun gisne om, hvorfor hun ikke siger det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er netop fru Sandy Brinck.

Sandy Brinck (S):

Socialdemokraterne ønsker en international retsorden, som sikrer, at forbrydere ikke bare slipper, fordi de krydser en landegrænse, og det gælder selvfølgelig i særlig grad folk, som er mistænkt for folkedrab. Det kræver internationale regler, men det kræver i høj grad også, at vi i Danmark leverer vores konkrete bidrag, ikke kun ved at indarbejde reglerne i dansk lov, men ved i praksis at kunne levere varen.

Det kniber det altså noget med for den nuværende regering. Først havde vi hele sagen om Sakajev. Her lå efterlysningen først og samlede støv i politiets indbakke, og da der endelig kom skred i tingene, gav man ham en tolk med tætte forbindelser til det russiske styre. En pinlig affære, som burde have givet anledning til selvransagelse.

Det efterfølges så af, at en krigsforbrydersigtet forlader Danmark. Han går simpelt hen ud og ryger en cigaret, mens konen svarer politiet, at han sover og derfor ikke kan komme til telefonen. Det er så himmelråbende latterligt, at enhver, som ville have antydet, at noget sådant